

[Carsten Raft.]

Nu har vi lige overstået skatteblankettens udfyldelse, men netop for en husejer er der jo en uendelighed af forretninger, og resultatet er, at han giver det over til en sagfører — de skal selvfølgelig også leve, men jeg synes nok, man kan sige, at lovgivningsmagten har sørget temmelig kraftigt for sagførerne i de senere år i så henseende. Den enkelte mand er ude af stand til at trænge igennem vildnisset for at komme til den lille beskedne villa, hvor han kan være i fred.

Der er et bestemt forhold, som jeg gerne vil pege på, og som slet ikke er behandlet i lovforslaget. I et af de første spørgsmål, der i folketinget blev stillet til landbrugsministeren, kom jeg ind på problemet. Den højtærede minister henviste til den kommission, der sad, men det må jo erkendes, at resultatet ikke har givet noget svar på det spørgsmål, jeg dengang rejste, kan måske heller ikke gøre det, men det må i hvert fald behandles ved denne lejlighed. Jeg tænker på de mange villabebyggelser rundt omkring alle byer, hvor høje træer skygger på en sådan måde over naboens grund, at det i mange tilfælde tilsidst er fuldkommen umuligt at få noget som helst til at gro derinde. Jeg tænker f. eks. på et tilfælde, jeg personlig oplevede med en villa, jeg havde lejet. Ejeren havde, som man meget tit gør, plantet en stor poppelallé, var det vist, lige ved hegnet, men ikke i selve hegnet, for så havde det været en hegnssag, og så havde man kunnet tage fat på spørgsmålet. Efterhånden som poplerne groede op, groede naboens have ned, og det var simpelthen umuligt at få noget som helst til at gro derinde. Nu var det et fornuftigt hegnsyn, og jeg ved ikke, hvad det anvendte overfor vedkommende, men det fik ham i hvert fald gjort klart, at han måtte fælde de pågældende træer, og så gik det i orden. Men hegnsynet havde ingen lovhemmel, det har heller ikke ifølge det foreliggende lovforslag nogen hjemmel, det har ingen muligheder for at foretage sig noget som helst i den retning. Alt hvad der tales om i lovforslaget med hensyn til at skygge over naboens grund har relation til hegn. Det, der kommer nærmest til det, er den paragraf, hvori der står noget om, at grene, der fra andre bevoksninger end skov vokser ind over hegnet, vil kunne kappes af i visse tilfælde, men det er af hensyn til hegnet. Bare bevoksningen er 1/2 meter fra hegnet, er der ikke noget at gøre.

Man har været inde på spørgsmålet i kommissionen; der findes en betænkning,

hvor en landbrugskandidat, tror jeg, har foreslået, at alle den slags bevoksninger skal have en hældning af 45 grader fra basis ind over egen grund. Det er vel nok en lille smule stift formuleret, og det er selvfølgelig vanskeligt at sige, hvordan det kan formuleres. Jeg ville ikke være det fjerneste betænkelig, jeg tror de fleste hegnsynsmænd og de fleste lodsejere heller ikke ville være betænkelige ved at give hegnsynet en mulighed for enten at forlange fældet eller beskåret træer, der voksede så højt, at de fik naboens have til at vantrives; det sker i hundreder af tilfælde, men man kan ikke komme igennem med det. Regler findes ikke, men selve retssynspunktet er jo fastlagt ved behandlingen af spørgsmålet om hegnets højde. Denne betragtning, at et hegn ikke må skygge så meget over naboens grund, at den bliver dårligere af den grund, er fæstnet i lovforslaget. Jeg må her komme med den indskudte bemærkning til den socialdemokratiske ordfører, at jeg i og for sig ikke tror, man på de små firkanter, han talte om, er så ivrig efter at få hegnet lavere; for vel kan hegnet skygge, men man vil jo gerne netop på sådan en firkant, hvor man lever sit liv over halvdelen af året, have så meget læ, at man ikke er stillet til skue for naboer og genboer og fra vejen. Man vil gerne have en sådan højde på hegnet, at man kan leve sit liv skærmet af dette hegn. Jeg tror nok, dette synspunkt er stærkere end det andet. Tilbage bliver imidlertid det spørgsmål, som ikke er behandlet i lovforslaget, og som den højtærede landbrugsminister måske vil sige ikke kan behandles i lovforslaget. Dette er et lovforslag om hegn, der giver borgerne en fuldkommen beskyttelse, når der er tale om hegn, men hidtil har man ikke kunnet yde en sådan beskyttelse, når der er tale om frit voksende træer; hvorved skaderne kan være langt, langt værre, end de er ved hegnet.

Man talte før og med rette om den irritation, der kan komme ved hegnstridigheder mellem naboer, men irritationen er, kan jeg forsikre, stor på hundreder af grunde, fordi naboer glæder sig over et stort træ, som kaster sin skygge ind over den pågældende have. Derfor vil jeg spørge den højtærede landbrugsminister, om han, hvis han ikke mener, spørgsmålet kan tages med ind under hegnsløven — det er noget, som juristerne må overveje —; da har til hensigt at fremsætte forslag, der kan tilgodese de interesser, som det her drejer sig om. Der er ingen tvivl om, at den beskyttelse af borgerne, som indrømmes, så snart